

normalitzem
el català

En llegir aquestes fra-
ses fixem-nos bé si hi ha
algun error:

-Mes aquest recado, que
ja et ve de passo.
T'he esperat de planton
des de les dos.
Des de luego que m'agra-
da.
No m'he donat compte de
que plovia.
Mai parles en serio.
En ves de plorar tens
de riure.
Aquests dies estic a la
platia.

A veure si hi trobem al-
gun error:

- Recado és encàrrec o
diligència. De passo és
de passada.
- T'he esperat palplantat
des de les dues, perquè
es refereix a dues hores.
- No diguis des de luego,
sinó: és clar, naturalment,
certament...
- No direm: M'he donat comp-
te de que... Cal dir: M'he
adonat que plovia.
- Si voleu dir que no parla,
cal dir: mai no parla...

seriosament, de debò.
- No direm en ves de, sinó:
En comptes de, en lloc de
... plorar has de riure.
- Estar a la platja vol
dir viure-hi: si vius a
Sant Hilari i passes uns
dies a la platja, has de
dir: Ara sóc a la platja
o erò estic a Sant Hilari.

Observator

parlem bé

<u>MAL DIT</u>	<u>BEN DIT</u>	<u>MAL DIT</u>	<u>BEN DIT</u>
Ditxós	Feliç, sortós	Fetxa	Data
Donguï	Doni	Fiambrera	Carmanyola
Dugues	Dues	Florero	Florera, pitxer
Empenyo	Voluntat	Follon	Gresca, alderull
Emplear	Emprar (fer servir)	Fraco	Flascó
	Esmerçar (gastar)	Gasto	Despesa
Empleu	Càrrec, ofici	Guapo	Bell, bonic, gentil
Enfermetat	Malaltia	Hasta les dos	Fins les dues
Fagi això	Faci això	Iglésia	Església
Fallo	Veredicta	Jefe	Cap, dirigent
Farol	Fanal		R. de Sacalm

(escriptors catalans)

Allavors es matricula a
Lotja, i aprèn dibuix i pin-
tura, sense una autèntica
vocació, simplement d'una
manera mecànica, ja que ell
només es trobava a gust en-
tre els carboners i llenya-
taires, vagant pel bosc amb
l'escopeta a punt...

Va contraure matrimoni
amb el seu amor de l'ado-
lescència, la Neus Salazar,
amb qui va viure hores cor-
rulles de felicitat.

Morta la mare, Paula Comte
el pare segueix un camí de
disbauxa que el portà a la
ruïna econòmica; deixà a la
seva mort, una herència pre-
nyada de deutes que en Pru-
denci va haver de saldar.

Arruïnats, per sobreviure
posa una escola de dibuix

i pintura a Girona, a les
golpes d'un casalot sobre
el riu, i es dedica a pin-
tar... retrats de difunts
i tota mena d'encàrrecs
que li feien més fastic
que goig.

Per fi, a les portes de
la quarantena, en Bertrana
descobreix la seva voca-
ció literària... i fou un
humil niu d'orenetes d'on
va sorgir la inspiració. La
pintura segurament li feia
més fastic que mai, però e-
ra el suport que durant
uns anys li va permetre es-
criure... i ho va fer, va es-
criure de nits i de dies, a-
quell món tan seu, rústec,
senzill i sincer.

PRINCIPALS OBRES LITERÀRIES
Josafat; Nàufrags; Crisàlides;
Proses Bàrbares; Els Herois;
Tieta Claudina; Jo!; L'Illa
Perduda; L'Hereu (Premi Crei-
xells 1932).

NARRACIONS CURTES

L'Os Benemèrit i altres bès-
ties; EL Vagabund; L'Impeni-
tent.

TEATRE

Les Ales de l'Ernestina; E-
norada Solitud; El Fantas-
ma de Montcorb; Els Atrope-
llats; La Dona Neta; El Co-
miat de Teresa; Els Apren-
sius; Neu de tot l'Any.
i altres obres gairebé inè-
dites fins fa poc o poc re-
presentades (actualment les
Obres Completes estan pu-
blicades a l'editorial Se-
lecta).